

თვის, რომელიც მას გარს ატყავს, მიუხედავად იმისა თვისიანია ეს, თუ სხვისიანია... უმეტესად, გაუნათლებლობა, მტრულობა ყოველი განათლებული კაცის მტერია, სადაც უნდა იყოს... მტერთან ომში საჭიროა და ამ ომში მით უფრო ადვილად გავიმარჯვებთ, რაც უფრო ერთ-სულობით და მჭიდრო რაზმებად ვიმოქმედებთ... მტერთან გვერდს ამოდგომა იმისთვის, რომ ეს ჩვენიანია, პატიოსნების შეურაცხ-ყოფელი მოქმედება... მაგრამ რას ვამბობ? ნამდვილ-განათლებული კაცის „მისიანი“ ის არის, ვინც იმასავით სიბნელეს ებრძვის, ვის გულშიდაც იმნაირივე პატიოსნების ლამაზი ჰღვივია...

გაქანით სულიც იქ, სადაც ტანითა ვართ...

ნუ შეგეუბნებთ ერთს ერს საწველ ძროხათ, ან საკრეკ ცხვრათ, მეორეს კი საპურებელ ბედაურათ... მახლობლის რძე-სისხლით მშობრების კუჭის გაბლინდა, რაც უნდა მიზნითაც იყოს, — კაცის ღირსების შემადგენელი და დამამკირებელია... მინც ამ მცნებებს, აქ ერთობ გავკრიფთ და ბინდვად გამოთქმულებს დროთა და გარემოებათ ვითარების გამო, ვინც მანამ მცნებებს, — ვიმეორებ, — აღიარებს, — ორთავე ხელებით ჩვენი მეგობარია... და ეს ძმობა-მეგობრობა ქართველთა და სომეხთ შორის არა ერთხელ უქადანია ქართულ პრესას, არა იმისთვის, რომ ამაში მართა ქართველების ინტერესი იყოს... არა, მერწმუნეთ, არა...

რაც შეეხება იმას, რომ ჩვენს სიტყვებს გულ-წრფელობა არ აკლია, ამაში, იმედი მაქვს, თვით ბ. არწრუნიც დამეთანხმება... *Pacem, sed non discordiam volumus!*...

მოსკოვი, 23 ივლისი.

დღიური

ჩვენ მივიღეთ ბ-ნი ზ. შიჭინაძისაგან შემდეგი შერიშენა:

მეთათვის მანასტრის სენაკებში მოაზრება შემდეგი ძველი სურათები:

ა) **თმარ დედოფალი**, ქვრივის ტანთა-ცმლით მართული, როდესაც ის პირველის ქრით დაქვრივდა. ტანთ აცვია შავი ტანთ-საცმელი, თავზე სამეფო სახური. მს სურათი საქართველოს მეფეების დროს უნდა იყოს ნახატი. როგორც გავეგე, ეს სურათი საქართველოდან გადაუტანიათ ბატონიშვილებსა რუსეთში. რუსეთიდან კი აქ ტარასი არხიმანდრიტს ჩამოუტანია.

ბ) არის სურათი, როდესაც ქართველებმა ქრისტიანობა მიიღეს. მრთ მხარეს დახატულია მეფე მირიანი და მამონდელი საქართველოს უმაღლესი წარმომადგენელი პირები, რომელთაც ქართულად აცვიათ. მეორე მხარეს ხალხია მოგროვილი, მესამე მხარეს ტანთ-განდილი ხალხია, განმზადებული

ლი მოსანათლად და იქვე, ამთ მახლობლივ დგანან ბერძნის სამღვდლო პირნი, რომელთაც ხელში ჯვარი უკავიათ და ნათელენ ხალხს. მს სურათიც წარმომადგენს იმ გვარსავე მხატვრობას, რომელიც ზემოდ მოვიხსენეთ.

გ) ანტონ მეორის სურათი დიდის ტანისა. რამდენიმე კიდეც სხვა სურათები, რომლებიც დახატულ არიან ქართულის ისტორიული დროთა შემთხვევიდან.

თულისის ქალების გიმნაზიებში ეგზამენები დაიწყება 26 ამ თვით; გიმნაზიების მმართველობა აცხადებს, რომ მიღების თხოვნები 23-მდინ იქმნეს წარდგენილი.

თულისის რეალურ სასწავლებელში ახალ შემსვლელთათვის 27, 28 და 31 მარტისათვის არის დანიშნული მისაღები ეგზამენები. ამისათვის მხოლოდ 27-ს გამოცხადდება, თუ რამდენი ალაგი იქნება და რომელ კლასში მსურველთა მისაღებად.

მეთაისიდან გეტყობინებენ, რომ იქ ამ უკამასწვლელ დღეებში ინიებულნი გრილი დღეები დამდგარა. წვიმებიც გველირსა და, იქნება, მოსავალსაც ნახევრად მაინც ეშველოს რამეო.

რუსეთში დაარსდა ახალი ქრდილოეთ ტელეგრაფის სააგენტო, რომელმაც მოქმედება დაიწყო 1 მ თვიდან. მიზანი სააგენტოს ის არა, რომ თავის აგენტების საშუალებით რუსეთში და სამზღვარ გარეთ შეკრიბოს პოლიტიკური, ეკონომიური, ჯერობითი და საზოგადო ცხოვრების მიმდინარეობის შესახები ცნობანი.

ჩვენ მივიღეთ ახალ-ქალაქიდან საჩივარი იქაურ მაზრის უფროს ბ. დ—ზე. მისაც კი თვალ-ყური უდევნებია ამ ერთის წლის წინა ჩვენი გაზეთისათვის, უეჭველია ემასხვრება სურათი ამ ბ. დ—ვისა, და თუ, ვინიცაბა, ვისმეს დაავიწყდა ჩვენ მოვარგებთ. მს ის დ—ვი განადგვო, რომელიც თელავიდან.

გარდაიყვანეს თიანეთში. მს ის დ—ვი განლაგვთ, რომელმაც უზაგ-ქესურეთში, ამ ცის კიდე მივარდნილ ადგილებში, აღმოაჩინა მრთელი დასის სეპერატისტებისა და რომელიც ამისთანა ნიჭისათვის გარდმოიყვანეს ქალაქის მაზრის უფროსად, სადაგანაც არ გაივლის კვირა, რომ ასზედ საჩივარი არ მოგვივიდეს. ამ უკანასკნელ წერილში იმაზედ სხვათა შორის გვწერს ჩვენი კორრესპონდენტი:

„არ ვიცი თუ ვის რა დუშავით ახალ-ქალაქელებმა; თითქმის ყელა მაზრებში რიგინი უფროსები დანიშნული და ჩვენმა კი დაგეტყვა. თუ ეს ბ. დ—ვი თელავში და იმეთში არ გამოდგა ჩვენში რად ეთგებდა. ჩვენ სრული იმედი გვაქვს, რომ

ვისიც ჯერ არს მიაქცევს ამ ხალხის ღალატებს ჯეროვანს ყურადღებას“.

აქვასიის ღვინოებმა მოსკოვის გამოფენაზე დაიშასურა ჯეროვანი ყურადღება. მქსპერტებმა ერთ ხმით გარდ წყვიტეს ამათი უპირატესობა ევროპიულ ღვინოებთან. — მეტად მოსწონებიათ თ. ივანე პონსტანტინეს ძის ბაგრატიონ-მუხრანსკის ღვინოები, რომლისათვისაც გარდაუწყვეტიათ მიეცეს სახელმწიფო ღერბი და სხვა აქვასიის ღვინოს-კი ოქროს მედალი. ამაზედ, იმედი გვაქვს, მოკლე ხანში უფრო დაწერილებით დაიწეროს ჩვენს გაზეთში.

თულისიდან გაზ. „გოლასში“ სწერენ, რომ აქ აზრად აქვსთ გახსნან მაჰმადიანთა ქალებისათვის საქალგო გიმნაზია. ამ გიმნაზიის კეთილ დღეობას უნდა მოელოდეთ იმ შემთხვევაში, ამოაბს კორრესპონდენტი, თუ ეს ჩაბარდება იმისთანა პირს, რომელმაც იცოდეს ადგილობრივი ენა, ჩვეულება, მათი ცხოვრება და სარწმუნოება.

ამ ადგილისათვის წინაღვე დანიშნული ჰყოლიათ ერთი ამ საქმეში გამოცდილი ქალი, რომელმაც მრევანში ჰქონია პანსიონი საკუთრად მაჰმადიანთა ქალებისათვის, მაგრამ სამწუხაროდ მაჰმადიანებისა, ეს ადგილი თურმე ეძლევა სხვა ქალს, რომელიც, დიდი ხანი არ არის რაც, მოვიდა ჩვენს ქვეყანაში, და, რა თქმა უნდა, ენა და არც ჩვეულებანი ამ ხალხისა მან არ იცისო. ამ ნაირად ამ საქმის ხელის მოკიდება დიდად სამწუხარო არისო, რადგან იცით, რომ ბედი და უბედობა სასწავლებლისა არის მის წინამძღოლთა ხელშიო.

ჩვენ შევიტყუთ, რომ ბ-ნი ი. ძერესელიძეს რუსულიდან გარმოუკეთებია ქართულად ბ-ნი სტატკოვისაგან შედგენილი წიგნი „იმფუზორიაზე“, რომელიც 1879 წ. სტატკოვის პარიჟის ობსერვატორიაში წარუდგენია და, სადაც ეს წიგნი სააარგებლო წიგნად უცნიათ. ცალკე წიგნად გამოვაო.

ჩვენ გეტყობინებენ, რომ თულისის ერთი გამოჩენილი ხელოსანი კარგად გამოიღრებული ბ-ნი ზეცერი თავის მუშებსა და მაგირდებს მეტის-მეტ შევიწროებას აყენებს და ხშირად სცემს, ჯამაგირებს უკავებს, და სხვ. საწყალ მუშებს ყურადღების მიქცევი არაფინა ჰყავთ...

ბუშინწინ, 3-ს აგვისტოს თულისში უკვე ჩამოვიდა აქვასიის ეპისკოპოსი იოსები, მომელიც დროებით საქართველოს ეგზარხოსის თანამდებობას ასრულებს.

წუხელის ძალაქში კარგა ღაზთიანი მზაჟუნა წვიმა მოვიდა, ასე რომ დღეს ჩინებულად გრილი.

„დროების“ კორრესპონდენტი

გუზია, 20 ივლისი. მთავარ-მმართველმა მზურგეთში მრავალი თხოვნები მიიღო — მეთქი მოგახსენებთ „დროების“ 145 №-ში.

თავდაზნაურობა და სხვა წარმომადგენელი პირნი ჩვენი საზოგადოებისა და მოხელეობა სიამოვნებით შეგყურებდნენ მისი ბრწყინვალეობისა, როცა მიიღო მათგან საყურადღებო თხოვნა და თავდა-აზნაურობის მინდობილობით წარუდგენ მას ჩვენს საჭიროებებზედ მოსალაპარაკებლად თ. თ. ლ. ბურიელი ბ. ბუგუნა და ბ. ბებურიშვილი; ყველას სახეზედ სიამოვნების ღიმილი ეტყობოდა: ჰუიკრობდნენ: — თუ რამე ეშველა ჩვენს გაჭირებულს მდგომარეობას ახლო თუ არა და მაღლობა ღმერთს... თავდაზნაურობის თხოვნა იყო შედგმა:

მისს ბრწყინვალეობას

ბატონს გავგასიის მთავარ-მმართველს, დეკრ.-ადიუტანტს თ. გავს ალექსანდრე მისხელის-ქვად დონდუკოვ-კარასკოვს,

ქუთაისის გუბერნიის, ოზურგეთის მაზრის კეთილ-შობილთა

უუმადრწმუნესი სათხოვარო.

პარგად მოგესვენება თქვენს ბრწყინვალეობას, რომ სხვა ხალხთა შორის, რომელნიც მოსახლობენ თქვენდამი მონდობილს მხარეში, გურულებს სკერიათ არა უკანასკნელი ალაგი თავის განუსაზღვრელის სიყვარულით და გულ-წრფელის თანაგრძნობით ყოველივე საჭიროებებში ჩვენი საზოგადო მამულის რუსეთისადმი, და უყვედრელოდ აღუსრულებიათ ყოველივე დადგინებანი კანონით აღნიშნულის მმართველობისა. არც ერთი ომი, არც ერთი მოძრაობა დასავლეთ-აქციასიაში არა ყოფილა, რომელშიც ჩვენ მონაწილეობა არ მიგველოს, და მაშინ სიცოცხლე და კეთილ-დღეობა ყოველს ჩვენგანს შეუწირავს მამულის საჭიროებისათვის; ვამაყობთ რა ამ ღირსებებითა, ჩვენ გულის სიღრმეების ვგრძნობთ იმ წყალობათაც, რომელნიც წარმოგვივლინა უზენაესმა მთავრობამ სხვათა ქვეშევრდომთა შორის სახელმწიფოსა, ამასთანავე არ შეგვიძლიან დავფაროთ წინაშე თქვენის ბრწყინვალეობისა, როგორც წინაშე ჩვენის ქვეყნის კეთილის-ყოფილისა, ის ზნეობითი და მატერიალური ტანჯვანი, რომელიც გამოგვეწვლია ამ უკანასკნელ სამი წლის განმავლობაში და რომელნიც ეხლაც გვაწუხებენ. საქმე იმაშია, რომ, ომის შემდეგ, უიმისოთაც დაცემული, ჩვენი მაზრა სრულიად დაეშვა, რადგანაც მისი კეთილ-დღეობა მოკლებული იყო ყოველ გვარ მართველობით თვალ-ყურს. ხალხი მიწებიეული თავის ნებაზედ, ანუ უკეთესთქვით, მიწებებული ანგარების მოყვარე პირების ხელში, რომელნიც

საზარალო და თავის საკუთარ საზარალოდ მოქმედებდნენ, მაგრამ პირების ხელში ხალხი საზარალოდ დაეცა ზნეობით და ისე მოქმედებდნენ ქურდნი და ავაზაკნი, რომ მართველობამ არ მიიღო წინააღმდეგ რაიმე ღონისძიება, აღარ შეგვიძლიან დგომა და მოქმედება ამ მაზრაში. ამასთანავე დარწმუნებული ვართ, რომ ასეთი საშუალო მდგომარეობა მაზრისა არა მარტო მაზრის აღმშენებლის სისუსტისაგან, არამედ მაზრის უყურადღებობითაც საქმეშია. აღმშენებლის წარმომადგენელი პირთა რაღაცა მზურგეთის აღმშენებლის, თავის უცოდინარობისა და მოუხერხებლობის გამო, სრულიად ვერ ასრულებს თავის მაღალ მოვალეობას, ამისათვის ჩვენ სრულიად მოკლებულნი ვართ ესრედ მოვალეობის უწყისების ამცოდნეობის, რის გამოც ჩვენი ქონება სიცოცხლეც შიშ ქვეშ იმყოფება ზნეობით თავზე ხელ აღებული და ზნეობა ხალხისაგან: გაყარდნით აღმშენებელი ავაზაკებისგან და მოუხერხებელად გადმოცემულ ყაჩაღებისგან, რომელიც არხინად დასერიან მთელს მაზრაში. ადგილობრივი აღმშენებელი მართველობის წარმომადგენელთა, მათის ანგარიშის მოყვარეობის გამო, იმ მდგომარეობის მიმართ იმეორებს ხალხს, რომ თქმულა და არ გაგონილა მთელს ისტორიაში: არც ერთს იმეორებს, განსაკუთრებით დასავლეთ სურათში არ შეუძლიან თავ-გამოუტყუალად გახედოს გადასვლა ერთი მოვალეობიდან მეორეში, ანუ სოფლიდან ქალაქში.

ჩვენ შეგვიძლია გვეჩვენებინა რამდენიმე მაგალითი იმ ფაქტის დასაბუთებლად, რომ, მაზრის პოლიციის უყურადღებობის და უყურადღებობის გამო და აგრეთვე. ამავე პოლიციის მაღალი ჩინების ავაზაკებთან თანაგრძნობის გამო, ბევრი უწყისება და მოუხერხებლობა ხდებოდა, ხოლო დამამხრებელი იმედებდნენ და არ იყო პოლიცია, რომ ისინი აღმოჩენიან. მაგრამ ყველა ამ ზემოხსენებულისა, რომ მაზრის მართველობას გაუგებრობა ახლანდელი მაზრის უფროსი დადანი, ყოველ გვარი მოძრაობის ხალხის კეთილდღეობისთვის დაემატა; სახალხო სკოლები დიდს გაჭირვებაში არიან, ზოგი სრულიად დატოვებულია, რადგანაც იმათ დღევანდელი არაერთგვაროვანი შემწეობა არ ეძლეოდა მაზრის აღმშენებლისაგან; სკოლის მალაზიები, რომელნიც წინააღმდეგ მაზრის მართველობის ხელში, უწყვეტად აკმაყოფილებდნენ ხალხის მოთხოვნილებას, ახლა სრულიად ცარიელია, და ხალხი სათესლე პურს თანაზრების დასათესად გაზაფხულში და ზაფხულში დიდ ფასად ჰყიდილობს; წინააღმდეგებული ხილები და ხაჭაპურები, რომელნიც მაზრის მოსახლეობა, რადგანაც თავის დროზე შეგვიტეს და არ გააახლეს, წყალ-

მა წაიღო და ხალხი, რაც უნდა ოდნავ იყოს მოდიდებული წყალი, ვერ ხედება ერთმანეთს და ამ გვარად ყოველივე ვაჭრობაც მაზრაში იხშობა; მამასახლისისა და სოფლის მართველობის აღმშენებელი სხვა პირების აღმშენებელი სხვა-და-სხვა ანგარიშითა: ეს აღმშენებელი მოხდება ხოლმე აღმშენებლის წარმომადგენელი პირების ნებაზე, და ამისთვის, ამ გვარად საქმის წყევანით, თანამდებობა ეძლევათ იმ გვარ ხალხს, რომელნიც ძალიან მცირედ აკმაყოფილებენ კანონის მოთხოვნილებათა.

მს ფაქტები მოცხადებენ მის აღმშენებლებსაც მუთისის გუბერნატორს, მაგრამ ადგილობრივი აღმშენებლის ცარიელის სიტყვით იმართლებს თავს, მითამ მთელი მაზრის მოსახლობა და განსაკუთრებით ისინი, რომელნიც დაუფარავად ლაპარაკობენ ზემოხსენებულს წესებზე, ზნეობით დაცემულნი არიან. შემდგომ ამისა ნებას ვაძლევთ ჩვენ თავს, მივეჩვიოთ ბრწყინვალეობა, შეგაწუხოთ მთელი მაზრის მცხოვრებლების საქმეობათა დასაკმაყოფილებლად ქვემოხსენებულის სათხოვარი, სახელდობრ: 1, დაწესდეს ღრობითი სადარჯაო ადგილები ძველ საზღვარზე, მდ. ჩოლოყის დასწვრივ, რათა დაიცვან მაზრა ქობულეთელი ავაზაკების ხშირ დატყევისგან, რომელნიც შეიარაღებული არიან ახალი სისტემის თოფებით და რომელთაგანაც ბრძოლა ადგილობრივ მცხოვრებლებს არ შეუძლიან; 2, რადგანაც დიდად გავრცელებულია ჩვენს მაზრაში სწავლა-განათლების სურვილი და ვაქცხ მხოლოდ ერთი სამკლასიანი საქალაქო სასწავლებელი, რომელიც სრულიად ვერ აკმაყოფილებს ხალხის მოთხოვნილებას, ვისაც შეილება გამოზრდა სურსთ, — ამისათვის დიდი და უაღრესი წყალობა იქნება ხალხისათვის, რომ გაიმართოს პარალელური განყოფილებანი და ეხლანდელს სამკლასიან სასწავლებელს მიემატოს ერთი კლასიც სახელოსნო განყოფილებით.

მაუწყებთ რა ყველა ზემოხსენებულს მივეჩვიოთ ბრწყინვალეობას, გვაქცხ პატივი უუფროსილად გთხოვოთ მოაპყუროთ თქვენი ბრწყინვალეობის წყალობით მრავალ-ტანჯული ჩვენი მხარე, დადგინოთ ადგილობრივი მართველობა მის ნამდვილს ხალხისადმი დანიშნულებას და დააკმაყოფილოთ ზემოხსენებული ჩვენი არსებითი საჭიროებანი.

—

იმ დამეს ქალაქი გაჩნდნებული იყო. მოედანი და მთელი ქალაქი ხალხით სავსე იყო. შევლანი თხოვნებზე დაასობდნენ.

თხოვნების დაკმაყოფილებას თავ დონდუკოვ - ძარსაკოვი დაგვირდა მუთისიდან მიიღებთო, მაგრამ ჯერ არაფერი სჩანს.

წაღდაქ.

წერილი რედაქტორთან.

შოველი თქვენი მტერი და ორგული შეაწუხოს, ბატონო რედაქტორო, ღმერთმა ისე, როგორც ჩვენი სოფელი არის შეწუხებული თავის მოძღვრისგან, რომელიც, მხოლოდ ღრობით დანიშნულია ჩვენ წმიდის მასილის ეკლესიასზე მღვდლად.

ამ კუთხეებში მამამ ჯერ თავისი სოფელი, მაქვანეთი აიკლო და, მრავალი ჩივილის შემდეგ, იყო დათხოვნილი ადგილიდან. როდესაც მიიკვალა ჩვენი მღვდელი, მიცვალეს ბურის ეპისკოპოსი ბაბრიელ შევიდა ამის ცოლ-შვილის მდგომარეობაში და გადმოაწესა ჩვენი ეკლესიაზე. რით შევსცოდეთ ჩვენ, ბასილეთლებმა ღმერთს, ან რაღა ჩვენთვის მოისპო მღვდელი ქვეყანაზე.

სოფელი ვნახე უძალო, შიგ ვიარე უჯოხოვო — რომ არის ნათქვამი, ესეა ჩვენი მღვდლის საქმე. მოვიგონა რაღაც ბნელის წამალი და მიიზიდა გაუნათლებელი ხალხი, მიჰყავთ მასთან ჯაჭვით დაბმული გადაჩეულები და ევედრებოდნენ მორჩენას. იგდებს საეპისკოპოსო ხელში და საწყლებს სწავლას ცემის მეტს არაფერს უშვრება. მაგრამ, იცოცხლეთ, ერთმა გადარეულთაგანმა ნაცვლად მაგასაც მიიზიდა ლაზთთან ბეჭებში. ამისაგან მორჩენილი ბნელისაგან ჯერ არავის არ უნახავს და მაგის წამლობით ჩვენ სოფელში რომ გამოიჭრა ერთმა ქმარანმა ქალმა ყელი, ეს მთელმა სოფელმა იცის. ამაზედ საქმეც არის შემდგომი, და კიდევაც წავა ძალაში, იმედია, თუ წმინდანებმა არ ინებებს აბების კდაყლაპვა და არ შემოაღვს სტოლს ქვეშ.

ღმერთმა მოგვასწოროს რევიზიას, რომელიც ამ დამად დაუნიშნავს სინოდის კონტროლს ეკლესიების მდგომარეობის დასახელებად...

მაგრამ, ნათქვამია: „პეტრეს მოსვლამდის, პავლეს ტყავი გააძვრესო“. ბასილეთელი.

უცხოეთი

მევიპის ამავე

ღმერთსაც ძნელი გასაგებია, თუ რა მიზნით იქმნა შეკრებილი სტამბოლში კონფერენცია მევიპის საქმეების შესახებ. მევიპტეში მოქმედება მარტო ნგლის ჰხედა და ეს სრულიად იყო უყურებს კონფერენციის გარდაწყვეტას. მერავითარი შედეგი ვერ მოიპოვეს ჯერ-ჯერობით ამ კონფერენციისათვის მოლაპარაკებამ და დადგნობათ. წარმოსადგენი იყო, რა კი გრძალდა ყველა ევროპის სახელმწიფოთაგან, სუფის არხი თავისუფალ სხმარებლად დარჩეს ყველასათვის. როგორც დღემდის იყო და ამაზედ არაბი-თამაშა თანხმობა განაცხად, წარმოსადგენი იყო, რომ ინგლისიც ავის გზას უნდა სწვოდა ე. ი. ონი არ აეტება მევიპტეში. კონფერენციის გარდაწყვეტა სრულიებით უკმა რჩება. მევიპტის ბედ-

ილბალი ინგლისის ხელშია, და რომ დესაც ეს დამყარებდნენ შეწყვეტა მაშინ ისევე შედეგება კონფერენცია (სახელმწიფოთა წარმომადგენლების კრება) და იმავე სუფის არხის თავისუფალ სამფლობელოდ დარჩენაზე იქნება სჯა.

მეროპაში რომ ეს აზრი ტრიალებს და გახეობიკ ამას იმეორებენ, ინგლისი ყველას აჯერებს რომ ის მშვიდობის ჩამოსაგდებად და ძეღივის უფლებათა აღსადგენად მოქმედებს მევიპტეში, რასაც ბევრი არ ერწმუნება და განსაკუთრებით არაბი-თამა თავის ამქრებით. — ხონთქარი აიძულა, როგორც ვიცით, ინგლისმა არაბის წინააღმდეგ გამოცა მანიფესტები, მაგრამ არაბის ჯარი დამცირების მაგიერ, დღითი-ღე იზრდება. — მაირის ნაციონალურმა კრებამ, მევიპტეს მინისტრ-პრეზიდენტის პირით გარდასცა ხონთქარს, შემოურთდეს და ერთად იმოქმედოს არაბი-თამასთან.

აქა-იქ წერილ-წერილი შეტაკება უკვე ხდება ინგლისის და არაბის ჯარებთ შორის. ინგლისელები სტილობენ, ალექსანდრიის გარშემო, რაც შეიძლება ფართოდ დაიჭირონ ალაგები, ნებით თუ ძალით, რომ ამით ძეღივის მფლობელები უფრო ძალაში შევიდნენ. ჯერ-ჯერობით არაბის ჯარი რჩება თითქმის ყველგან დამარცხებული, რადგან, როგორც დაინახეს, არ ჰყოლია მას გამოცდილი მხედარი. თუ ბედუნიები არ დაეხმარნო, ლენ. მლისონი, ინგლისელების ჯარის უფროსი, ამაოზს, არაბის მალე დავიმორჩილებთო. მალე მსმალეთის ჯარსაც მიეღონ მევიპტეში. ინგლისიდანაც მუდამ დღე მოდის ახალ-ახალი ჯარები. არაბი-თამას არაბების დამარცხების იმედი აქვს. — ალექსანდრიის მცხოვრებნი მეტად შეაფიქრა არაბის პროკლამაციაში, რომელშიაც ის იმუქრება, რომ, როგორც ავიღებ ალექსანდრიას, მოლატედ ჩავთვლი ყოველ მაჰმადიანს, რომელნიც ეხლა მსახურებენ იქ ინგლისელებს და დესჯიო; უღემები ურჩევენ არაბებს რომ შეიარაღდნენ. ამის გამო დაბრთხობილ ევროპელებმა იჩივლეს ინგლისის პოლიციაში, რომელმაც მიიღო სასტიკი ზომები. შოველ მაჰმადიანს, რომელსაც იარაღით დაინახვენ ციხეში სმენ. რამდენიმე არაბი წინააღმდეგობისათვის დახვრეტეს. მაგრამ სამაგიეროს, არაბი-თამა ევროპელებზე იღებს. სადაც შეხვდება ამათ, ხეირს არ აყრის. — მსმალეთმა სულ 12,000 მეომარი გაამზადა მევიპტესათვის. ხარჯი, რაც ამ ჯარს დასჭირდება, მევიპტეს უნდა გარდახდესო, როგორც პორტამ აცნობა მევიპტის მმართველობას.

მაირის „ოფიციალურ გაზეთში“ დაბეჭდილია გარდაწყვეტილება არაბი-თამისაგან მოწვეულის ნაციონალურ კრებისა; აქედამ სჩანს, თუმცა ქედმა გამოაცხადა, აქვს უფლება არაბი-თამას ამ გვარის მოქმედებისა, თუ არა როგორც ეხლა მოქმედებს?

როდესაც თვით ქედვი და მისი მინისტრები ინგლისის მხედველობის ქვეშ იმყოფებიან ალექსანდრიაში, აქვს უფლება, რომ აღასრულო სკედივის ბრძანებო, მაგრამ ჩვენ ქვემო-ხელ-მომწერელნი ვაცხადებთ და შევფიცავთ: რადგანაც ინგლისის ჯარმა დაიჭირა ალექსანდრია და ბევრი ახლო-მახლო სიმაგრეები დაიკავა და არაბები კი ამით წინააღმდეგობა გაუწია, ამისათვის არაბი ისევ აღიარებულ უნდა იქმნეს თავის აღრიხდელ თანამდებობაზედ სამხედრო მინისტრისა და მიენდოს, კუთვნილებსამებრ ბრძანებლობა მცვიტის ჯარისა. ქედვისა და მისი მინისტრების ბრძანება—რა შინაარსისაც უნდა იყოს—მიღებული და პატივდება არ იქმნება. რადგანაც ქედვი სარწმუნოებასაც და მოქალაქობრივ წესსაც გადუღდა, მინისტრთა თანაშემწეთ მიერადობთ გარდასცენ ეს ჩვენი დადგინება დიდებულს ხონთქარს დასამტკიცებლად. ხელ-მოწერილი აქვთ ბევრ წარჩინებულ პირთ და სხვათა შორის ორ ქედვის ბიძი-შვილებს, ქათოლიკე ქოფტების (მცვიტის ქრისტიანები) ეიკარს, შაირის დიდებულ რაევინს, მმართლ-მადიდებელთა რაევინს, სომეხთ-ქათოლიკეთა ეიკარს და სხვ.

განცხადებანი

ნაფიცი ვაჟილი

სერგეი ვასილის ძე

რეპესოვი

გადავიდა ბალაივის პროსპექტზე ბატ. ბელოის სახლებში. (6—1)

სამეგრელოს სასულიერო სასწავლებელი

აცხადებს, რომ სელ-ასლბი გამოცდა მოწაფეებისა მოსამზადებელი კლასებისა და მიღება ახლად მოუვანილის ემაწვილებისა იმავე კლასებში დაიწყო.

მუთაისნი გიმნაზია ამით აცხადებს, რომ ქვემოთ ამოა სახელწოდებულნი მოსწავლენი, რომელნიც თვლებოდნენ მუთაისნი გიმნაზიის პანსიონში კანდიდატებად, ვითარცა შობიდან დღეს უმეტეს ხუთმეტის წლისა მექონნი, საფუძველსა ზედა § 54 დებულების ძალით შესახებ სამსწავლებლო ნაწილისა, ძველად და ახლად აქეთა მხრებში უნდა ყოფილიყვნენ საკანდიდატო სიიდან გამორიცხულნი. მარნა ამეფე პარაგრაფის ძალით, ეძლევათ ნება ეგრეთვე პანსიონში შესვლისა, თუ იგინი, როდესაც რიგსამებრ, მოუვათ დრო, იქნებიან სასწავლებელში და, ცოდნისა და ულოვანებისა-და-გვარად, დაიჭერენ შესაბამ კლასისთვის ეგზემენ. ამისთვის გიმნაზია სთხოვს აღნიშნულთა კანდიდატების მშობლებსა, ნათესავებსა და ზრუნველებს, რომ ამა მომავლის ენკენისთვის პირველისათვის აცნობონ ახ, თუ აღნიშნულნი კანდიდატები რომელსამე გიმნაზიაში სწავლობდნენ. უკეთეს ვსრესთა ცნობასა გიმნაზია, 1 ენკენისთვისამდინ ამა 188 წ. არ მიიღებს, იმ შემთხვევაში აღნიშნულნი კანდიდატნი სრულიად დასაშვადამოდ მიქნებიან მუთაისნის პანსიონის საკანდიდატო სიიდან გამორიცხულნი.

გვარნი და სახელი განდგატებისა

გრიგოლ ბარბათაშვილი. შვილი აზნაურის საჩინო ბარათაშვილისა, რომელიც ცხოვრობს შორაპნის მაზრის სოფელს ნიგოზეთში. დაიბადა 20 ნოემბერს 1863 წელს.

გრიგოლ ჩიქოვანი. შვილი აზნაურის დავით ჩიქოვანისა, რომელიც ცხოვრობს სენაკის მაზრის სოფელს აბაშაში. დაიბადა 5 ივლისს 1862 წელს.

ნიკოლოზ კანდილაძე. შვილი აზნაურის სიკო პანდელის, რომელიც ცხოვრობს მუთაისნის მაზრის სოფელს მჭიტირში. დაიბადა 15 სექტემბერს 1865 წელს.

ბა 4-ს სექტემბერს დადგან 1 2 და 3-ს არის დანიშნული კრება საძღვდელოთა. (3—2)

მომავლის სასწავლებლო წლისათვის მუთაისნის სათავად-აზნაურს სასწავლებელში

არის 65 თავისუფალი ადგილი; 45 პირველს განყოფილებაში შვიდი-რვა წლის ემაწვილებისათვის, რომელნიც უეგზემენოდ მიიღებიან, და 20 ადგილია მეორე განყოფილებაში, რომელშიაც მიიღებიან ემაწვილები ერთი წლით უხნესი, ვიდრე პირველში, მაგრამ ეგზემენით (უნდა იცოდნენ ქართული წერა-კითხვა და არითმეტიკიდან ათამდინ მაინც ეოველ მხრივ შესწავლული ჰქონდესთ რიცხვები).

მესამე და მეოთხე განყოფილებაში არცერთი თავისუფალი ადგილი არ არის.

თხოვნები მიიღება ოცდასუთს მართობისთვის; თხოვნასთან უნდა წარმოადგინონ წლოვანობის მოწმობა და აზნაურობისა. 25 მართობისთვის გან 1-ს ენკენისთვისამდინ იქნება მიღება ემაწვილებისა. (5—4)

ინგლისის მაღალხიზი ახლად მიღებულია დიდ ძალი ჩი პირველი მოკრეფისა 30% უკეთესი, ვიდრე სხვანა. იქვე იმედება: ჰაქსინა 40 კაბ. დაწყებული; სტაქნებრ ბაკლები 10 კაბ—დამ; პაღნოსები 5 კ.—დამ, მურაბა და ალბომები ნახევარ ფასად და სხვ. (100—98)

გვგენი აფაქიძე. შვილი თავადის სასონა აფაქიძისა, მცხოვრებისა დიდს მაზრის სოფელს საჩინოს. დაიბადა 3 იანვარს 1853 წელს. თამა ავადიშვილი. შვილი ქერიევი შვა ავადიშვილისა, მცხოვრებისა სოფელსა მარძიაში, შორაპნის მაზრისა. დაიბადა 10 იანვარს 1864 წელს. გლადიმერ მხეიძე. შვილი პრაპორშჩიკის პეტრე მხეიძისა, მცხოვრებისა სოფელს თეკლათში სენაკის მაზრისა. დაიბადა 7 აგვისტოს 1865 წელს. დრადიან ღორთქიფანიძე. შვილი აზნაური ალექსი ღორთქიფანისა, მცხოვრების სოფელს მ.ზში მუთაისნის მაზრისა. დაიბადა 10 ივნისს 1865 წელს.

კოსტანტინე დგებუაძე. შვილი თავადისა შარამან დგებუაძისა, მცხოვრების სოფელს ნამაკალში სენაკის მაზრისა. დაიბადა 8 ოქტომბერს 1864 წელს.

ბარნაბა ნანეიშვილი. შვილი აზნაურის სოლომონ ნანეიშვილისა, მცხოვრების სოფელს ნაფალაურში სენაკის მაზრისა. დაიბადა 7 თებერვალს 1865 წელს.

ალექსანდრე ნანეიშვილი. შვილი აზნაურის ნიკოლოზ ნანეიშვილისა, მცხოვრების სოფელს ს.კილოში სენაკის მაზრისა. დაიბადა 2 იანვარს 1865 წელს.

მაქია ჩხეიძე. შვილი აზნაურის ტარიელ ჩხეიძის, მცხოვრების სოფელს სალხინოში მუთაისნის მაზრისა. დაიბადა 4 იანვარს 1865 წელს.

მისაილ აბაშიძე. შვილი აზნაურის სოლომონ აბაშიძისა, მცხოვრების სოფელს ტელეფაში შორაპნის მაზრისა. დაიბადა 1 ნოემბერს 1866 წელს.

მელიტონ ჩიქოვანი. შვილი თავადის ლევან ჩიქოვანისა, მცხოვრების სოფელს ნაგურასში ზუგდიდის მაზრისა. დაიბადა 1 ივნისს 1863 წელს.

ნესტორ ამიძანაშვილი. შვილი აზნაურის დიმიტრი ამიძანაშვილისა, რომელიც ცხოვრობს სოფელს ჩხარში შორაპნის მაზრისა. დაიბადა 1 ოქტომბერს 1864 წელს.

ანდრია იარაბაშვილი. შვილი პრაპორშჩიკის მიხაილ იარაბაშვილისა, მცხოვრების სოფელს შემოქმედში მხურგეთის მაზრისა. დაიბადა 16 ოქტომბერს 1865 წელს.

ალექსანდრე ჭუმბურაძე. შვილი აზნაურის ნიკოლოზ ჭუმბურაძისა, მცხოვრების სოფელს სიმონეთში მუთაისნის მაზრისა. დაიბადა 16 ოქტომბერს 1864 წელს.

მელიტონ გამყემლიძე. შვილი აზნაურის როსტომ გამყემლიძისა, მცხოვრების სოფელს მაკ.თუბანში შორაპნის მაზრისა. დაიბადა 7 იანვარს 1865 წელს.

იოსებ წერეთელი. შვილი მღვდლის ნიკოლოზ წერეთლისა, მცხოვრების სოფელს სარუკვესში შორაპნის მაზრისა. დაიბადა 8 იანვარს 1865 წელს.

დავით აბაშიძე. შვილი აზნაურის მოსტანტინე აბაშიძისა, მცხოვრების სოფელს თუზს შორაპნის მაზრისა. დაიბადა 8 იანვარს 1866 წელს.

პეტრე ცქატიშვილი. შვილი აზნაურის სოლომონ აბაშიძისა, მცხოვრების სოფელს ხორითში შორაპნის მაზრისა. დაიბადა 8 თებერვალს 1867 წელს.

სამსონ ლუღაძე. შვილი აზნაურის მოსტანტინე ლუღაძისა, მცხოვრების ქალაქს მუთაისში. დაიბადა 2 მაისს 1865 წელს.

კოსტანტინე ქუთათელაძე. შვილი მღვდლის მასილ ქუთათელაძისა, მცხოვრების დაბა ხონში მუთაისნის მაზრისა. დაიბადა 7 მარტს 1865 წელს.

ასონ გაგლაშვილი. შვილი აზნაურის ლუარსაბ მეგელაშვილისა, მცხოვრების ქალაქს მუთაისში. დაიბადა 27 მაისს 1867 წელს.

გლადიმერ ღორთქიფანიძე. შვილი აზნაურის ლევან ღორთქიფანისა, მცხოვრების სოფ. ზიხანისში, მუთაისნის მაზრისა. დაიბადა 7 მარტს 1865 წელს.

ალექსანდრე კიკნაძე. შვილი აზნაურის ბაქია კიკნაძისა, მცხოვრების სოფ. ჩხარს შორაპნის მაზრისა, დაიბადა 20 სექტემბერს 1865 წელს.

მისაილ ჭაჭინაძე. შვილი აზნაურის ტარიელ ჭაჭინაძისა, მცხოვრების სოფ. ბარში, რაქის მაზრისა. დაიბადა 7 ნოემბერს 1865 წელს.

სამსონ შავდა. შვილი აზნაურის ბესარიონ შავდაისა, მცხოვრების სოფელს ბაღდას, სენაკის მაზრისა. დაიბადა 19 თებერვალს 1865 წელს.

კარბე იაშვილი. შვილი აზნაურის მიხაილ იაშვილისა, მცხოვრების სოფელს სომიწოს რაქის მაზრისა. დაიბადა 22 აგვისტოს 1865 წელს.

გასილ შერაძენიძე. შვილი აზნაურის ივანე შერაძენიძისა, მცხოვრების სოფელს ტაბანიერში მუთაისნის მაზრისა. დაიბადა 15 ივლისს 1866 წელს.

დათათას ქაჩიჩაშვილი. შვილი აზნაურის პონსტანტინე ქაჩიჩაშვილისა, მცხოვრების სოფელს საქარაში შორაპნის მაზრისა. დაიბადა 15 სექტემბერს 1866 წელს.

იოსებ შერაძენიძე. შვილი აზნაურის ალექსანდრე შერაძენიძისა, მცხოვრების სოფელს ტაბანიერში მუთაისნის მაზრისა. დაიბადა 8 მაისს 1865 წელს.

ბარნაბა მეშხაბაშვილი. შვილი აზნაურის სოლომონ მეშხაბაშვილისა, მცხოვრების სოფ. ბაშს მუთაისნის მაზრისა. დაიბადა 11 ივნისს 1867 წელს.

გრიგოლ კანდელაკი. შვილი ლუბერნსკის სეკრეტრისა პონსტანტინე მნდელაკისა, მცხოვრების სოფ. ბოდოგანში მუთაისნის მაზრისა. დაიბადა 5 აგვისტოს 1867 წელს.

სევერანე ღორთქიფანიძე. შვილი თავადი ბიორგი ღორთქიფანისა, მცხოვრების სოფ. ღიზაშხოს მუთაისნის მაზრისა. დაიბადა 5 აპრილს 1865 წელს.

(3—3)